

C SURGÓ ÉS V IDEKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETESI ÁR:
Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

— Tisztelettel felkérjük lapunk t. hátraleköszait, hogy hátraleköszait mentől előbb beküldeni sziveskedjenek.

Előfizetési felhívás!

Kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetéseik december 31-vel lejárt, mentől előbb azt megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében akadályozva ne legyen.

A „Csurgó és Vidéke“ előfizetési ára:

Egész évre — — 4 frt
Fél évre — — 2 frt
Negyed évre — — 1 frt.

Teljes tisztelettel
A „CSURGÓ és VIDÉKE“
kiadóhivatala.

Széthuzás.

A kis városnak valóságos átka, hogy különben is gyöngye erejű és csekély számú polgársága össze nem tart, hanem külön külön akarja vagy nem is akarja előmozdítani szülőföldének érdekeit. A polgárookra tagolt, széthuzó társadalom pedig sohasem lehet a saját és városának, fejlődésének intezője, mert sohasem érti meg egymást, sohasem adhat semmi impulzust, sem ösz-

tönt, sem példát valamely üdvös mozgalom létrehozására, még kevésbé valamely üdvös cselekvésre s ha valamit itt-ott létre hoz is, arra sem tudja a maga bélyegét ráütni, az is szintelen és jelentőség nélkül való, mint a milyen a társadalom, melyet semmiféle kapcsolatok nem fűz, akarata ellenére átvizsi pártoskodását a város ügyeibe is, a közügy megszűnik annak lenni s az egyes pártok plédájává, magánügyé válik.

És ez az általános jellemzés, kérdezzük nem talál-e városunk társadalmára? Ki mondhatja, hogy itt a közös akarat kohójában hevülnének a közös kérdések, hogy itt mindenki egyet akar-na? Ki mondhatná, hogy közügyein kiem a társadalom érdeklődésével oldhatók meg s nem lenne a város ügyeiben való, hogy egyet akarjunk?

A társadalom tevékenysége, mint azt naponta tapasztalhatjuk, oly erő, mely ha egy célra pontosul össze olyan hatalom, mely előtt alig van akadály. Ha komoly jellemű és szilárd akaratu és tette vágyó férfiak vállvetett működése közös célra egyesül, semmi sincs, mely ennek útjában állana. Hiszen hazánkban a társadalmi tevékenység a kulturális és emberbaráti intézmények terén csaknem hatalma-

sabb a mindenható állam abbéli tevékenységénél, melynek a minden oldalról reá háruló kötelességek teljesítésére szint kevés eszköz áll rendelkezésre. Hol lennének, ha a társadalom visszahuzódott volna minden üdvös mozgalomtól s nem pótolta volna azt, a mit az állam elmulasztott vagy meg nem tehetett s ha nem adott volna impulzust, irányt az állami tevékenységnek is?

A mit az ország társadalmi megtehet az ország érdekében, ugyanezt megteheti minden város társadalmi saját városa érdekében. Nem kell hozzá egyéb, mint a polgárok egyetértése és összetartása, a vállvetett együtt működésre irányuló ószinte törekvés és azoknak a tényezőknek felkutatása, melyek a város társadalmát egyetértő működésre képesé teszik.

Hiszen kétségtelen! Céljaiban bevalott, jellegezhető separatistikus törekvés tisztán társadalmi, vallási, akár nyelvi különbségek miatt városunkban nincsen. De széthuzás van, akarjuk mondani a város közkérdéseinek érdekében való közös akarat nincs.

Társasköreink jóllehet vezető elemeink úgy is csekélyek, több felé huzak s fölaprózzák a társadalmat. Csodálatos, hogy a tisztviselők és iparo-

T á r c a.

Rege a Balaton tó tündérééről.

— Hát nem termett, Pista bácsi, az ideán piros kukoricájuk, hogy a padáslyukba keket akasztott ki?

— Termett biz az urfi, de bizony mást jelent az! Mióta elszármazott innen, sok történet itt — s a miatt van piros helyett gyászkek színi kukoricza.

— No bizony, még megijeszt, olyan szomoruan kezd, hát mi történt?

— Biz az nagyon szomorú eset. Az é étem boldogságát siratom én abban.

— Mondja el, az Isten áldja meg már hát mi baj esett maguknál?

— Megkönnyebbül a szívem, ha szivesen hallgatja valaki. Hát ismerte ugye Örszike lányomat? Hogyne! Az az a kinek heted hét menyében nem volt párja; az a leányom ejtett bánatba.

— Az istenért mi történt?!

— Emlékszik az urfi, mikor a múlt nyáron halászgattunk a tóyon, arra kért, hogy mondanak el azok közül a mesék közül egyet, a mit itt a magunkféle szegény emberek mesélgetnek el egymásnak.

— Bizony nem tudok rá visszaemlékezni.

— Nem róstellom én a fáradságot, elmondom én újra; de megtoldom azzal,

hogy a mi akkor nekem mese volt, rám néze most már história. Megörtént az uram én rajtam, régi história itt az, hogy ebben a tóban nem jó olyan leányuk fürödni, a kinek a haja fekete, meg kék a szeme s tizenhatszadik évet éli.

— Hát csakugyan az Örszikeről akar kelmed beszélni?

Tudtuk mi ezt a mesét, de bizony csak mosbeszédnek vetjük. Bulga fejjel én naponta magammal vittem a leányt halászni. Véletlen eset vagy volt valami boszorkányság benne, de úgy volt az, hogy a hányszor behatoltunk a nagy vízre, szörnyűen meghányta a víz a csónakot, alig tudtam kivezérelni onnan. Még az Örszike ki is hajolt néha belőle s bele nézett a vízbe s tréfalkozva rám szólt: „Édes apám, ne nézze csak, ennek a tónak a tündere úgy beírem szeretett, a fekete hajamba, meg a kék szemembe, hogy szinte ki akar borítani a kelmed csónakjából.“ Figyelembe sem vettem e szókat, a felet való ke-szervemben, hogy a jolyton hánykódó vízben epen semmi halfélet sem tudtam fogni, s néhány próba után kimentem a csendes vízre, a hová a zavarosból kcsődült a hal is. A hogy az alacsony vízben való fogások kielégítőnek, nem is kerestem én fel a mély vizet, azon hittel élve, hogy jó nekem a kisebb fajta hal is, a minek a kihalászása nem került olyan nagy fáradságba az én eltörődött testem-

nek . . . Épen szent István napján leszen esztendeje, hogy a házi munkát elvégezte az Örszi, kilépett a pitvar elé s kérdezte tőlem, nem-e megyünk halászni. Ünnepe is volt, meg el is voltam tördve immár, — csak rá mondtam, hogy nem megyek. Az Örszike rá válaszolt erre: de édes apám ha kelmed nem jön, elmegyek én Juczival nagy halat akarok fogni ma kelmednek vacsorára!

— Kihozta a kunyhóból a lapátot s kiszóllította a huzát el is mentek. Nekem meg olyan jól esett az Örszike gondoskodása, hogy ő szerez névnapom estéjére paprikást; kedvencz ételtem.

— A Juczi maig is könybe lábadt szemekkel mesél, hogy soha annyira szerencsétlenség nem volt, mint akkor tájban. Örszike egyre-másra befelé irányzta a csónakot és egyre nagyobb hal került a hálóba, mintha csak nagyság szerint oda rendelte volna valami parancsolat azokat.

— Örszike úgy belé melegedett a hálövetésbe, hogy a haja is lebomlott és végig szántott a hullámokon, hogy lehajolt a szeme csillogása meg megbűvölte a tündért, — mert az lehetett az a ki nagy hal alakjában egyszer csak felvetődött a csónak mentén. A szegény Juczi az evezőt a kezéből kiejtve, a hogy azt a halat meglátta oly szép volt. Mintha vertaranyból lett volna pikkelye. — úgy nézett ki. Sem azelőtt, sem azóta nem

sok, e két polgári rend között érintkezési pontok a'ig is lehetők föl. Miért? Pedig csak a gyakori érintkezés az, mely a kettő között a mindakettőnek érdekében való kiegyenlítést létrehozhatja. Pedig a gyakori érintkezés által cserélődnek ki a nézetek és eszmék, csak így egyenlítődik ki, — a két ellentetes, — hogy úgy mondjuk — villamos feszültség, mely mindenkiben külön-külön felhalmozódott s könnyen kitérésre vezethet. S ha a vilámisság, hogy a hasonlatnál maradjunk, ha egy kis viharral és dörgéssel jár, ezt csakhamar derült idő, teljes egyetértés követi. A fel-felcsapó hullámok, a gyakori érintkezés nívellő hatása alatt csakhamar elsimulnak s biztosan evezhet rajtuk a társadalom hajója.

A veszedelemnek, mely a különválásból keletkezhetnék, legbiztosabban vehetjük elejét, ha a külön élő, de egymással összeférő elemek egyesülnek s a polgárság közt fenálló választófalat ledöntjük. Jól tudjuk hogy az eféle újság-cikknek a gyakorlata majdnem annyi a foganatjuk, mint a kőrösi szentek viznek; de midőn tollunk a nyilvánosságot szolgálja, nem szabad lekiismeretünk szerint is arra hallgatnunk lesz-e valamelyes haszna a soroknak. Ha más nem, egy percre mindenesetre megállít bennünket s tán az eszmecserék magja lehet. Talán akad, a ki az életben is tovább építi, a mit cikkelyvel szándékoztunk, talán mégis elérjük végére is ez elv győzelmét: viribus unitis.

H i r o k.

— **Képviselőtestületi gyűlés volt** e hó 18-án, melynek határozataiból felemlítjük, hogy a sertéspiacot, mely eddig legszebb területén ékeltelentette, ápril. 1-én az ország vásárterére helyezik el. Az eddigi sertés piac tovább is faelarusító helyül fog ugyan szolgálni, azonban be lesz fásítva s így

láttunk mi olyat. Hasztalan is vetette rá az Őrszi a hálót; az csak játszadozott ott körülötte; nem fogott rajta az ólom.

— „Ej, nem menekülsz meg tőlem, hamis, úgy szólott Őrszike, — megfoglak én kézzel, ha a haló nem fog rajtad.“

— Tudja az urfi, hogy milyen ügyes volt az Őrszi, hogy jobban tudott pusztá kezével halat fogni, mint hálóval. Ledobta magáról az otthönkáját, meg az ünnepi szoknyácskáját s a csónak orráról belézőkelt a vízbe, a mint felvillan az aranyos hal feje. El is kapta szerencsésen. S diadalmas mosolylyal súlyd alá a vízbe, a csónak felé uszva a víz alatt.

A Juczi örömben nem tudott hova lenni nemde?

— De bizony szomorúságra vált az örme, mikor hasztalan várta Őrszike felbucását. Elkezdett zokogni, sirni, könyörögni az eltűnt leányhoz s az aranyhalhoz is, hogy jöjjenek már elő, itt maga fél lenni s mit is szólnak majd az apa meg az anya. Hasztalan siránkozott, csak nem jöttek.

— Megfogta tehát a halakat, melyek a csónak fenekén lubiczoltak s megkérte őket, hogy keressék fel az aranyhalat, a ki valószínűleg az ő királyuk s mondják meg hog' ő bocátolta vissza őket, tehát bocsássa el ő is az Őrszikét. Ő bizony a nélkül nem mer haza menni. Bele is ergette őket, a vízbe, de bizony nem jött izenetére semmi válasz.

— Esteledni kezdett s félelme azt su-

a György-téri park folytatását fogja képezni. A járásbírósi épület megnagyobbítására vonatkozólag készült tervezet és költségtetés az igazságügyminiszterhez felterjesztetett. Az építkezés folytán 4 új helyiséggel bővül ki a jelenlegi épület, melynek évi bérét 400 forintban állapította meg a képviselő testület.

— **Vármegyénk közegészségügye.** Dr Szaplonczay Maró megyei tiszti orvos az 1897. évre szóló jelentését most vettük kézhez. A vármegye közegészségügye az 1896. évihez képest valamivel kedvezőtlenebb. Főleg a Drávamenti községekben a váltóláz jelentkezett erősebb mértékben. A fertőző betegségekben sem volt hiány. A kanyaró az egész megye területén járványszerűen lépett fel. Több járásban volt virheny is. Az egyes fertőző betegségek kimutatása következő: Holyagos himlő 18. Barány himlő 26. Trachoma 292. Roncsoló toroklobb 360. Hasi hagymáz 4795, halállal végződött 153. Vörhely 294. meghalt 47. H ghurut 38, meghalt 6. Gyermekegyi láz 6, meghalt 5. Az egészségügyi személyzet 62 orvos és 5 s-beszől áll. 41 gyógytárral. A 3 közorházban és pedig a kaposváriban 2238, a marczaliban 350, a Szigtváriban 733 beteg vétetett fel s apoltatott. Védhimlőoltás 21445 esetben oltatott be. Rendőri boncolás volt 58 esetben. Az érdekes kimutatást ajánljuk az érdeklődők figyelmébe.

— **Pap választás.** Az inkei ref. egyház 20-án választotta meg lelkeszet. A szavazás eredménye az lett, hogy Horváth Imre ellenében 10 szóval Domötör Lajost választották lelkeszre.

— **A végzetes szivar.** Mayer József letenyei gyógyszerész este, mikor lefeküdt, ágyába maga mellé vette négy éves kis fiát is, mert a felesége aznap átrándult Kanizsára. A gyógyszerész az ágyban szivarra gyújtott, de allig szippantott egyet-kettőt, elnyomta az álmot. Az égő szivar kihullott a szájából és meggyújtotta az ágyneműt, mely rövid idő alatt lobogó lánggal kezdett égni. Az égő toll füstje megfojtotta a mélyen alvó gyógyszerészt és kis fiát, kiknek már csak megszenesedett holttestét bírták a tűz fényére fölriadt szomszédok a kemenczévé vált szobából kimenteni.

— **Titokzatos gyilkosság** történt Somogy Szent Miklós és Bagola közti úgy nevezett Barátgödörben. Az ottani csendőrség bejelentette, hogy a Barátgödörben közel egy fogolytető satorhoz, egy ingre vetkezett hullát találtak. Bíróságunk vizsgáló bírása azonnal a helyszínére ment s a feljelentés

ga'á, hogy térjen haza, de a vízbe ejtett evezőt messzire elsodorta az ár. Elkezdett, tehát a kezével lubiczkolni, majd meg eszébe jutott, hogy a vízbe mártott kéznél őt is alá vonhatja a víz tündére, mint az Őrszikét. Megállt volna a csónakja, ha éppen nem keletkezik egy kis szello, a mely elhimbálta a csónakot a partig.

— Lélekszakadva jött elmondani a történetet.

— Soha, soha, nekem olyan szomorú István napom nem volt. Megbódult az agyam. Az anyjuk azonban magacál maradt s rám szólt, hogy „indulni kéne tán, hátha.“

— A anyjukom a kora daczára is egy percz alatt a csónakban ült, az alatt én új evezőket hoztam s kivergődtem, az ellenkező áradattal küzdve odáig, a hol az eset történt. Hejh, mintha a saját szívembe döftem volna a csáklyát, ugy fáj a víz sebé. Hasztalan volt uram minden igyekezet. Még a tetemét sem tudtuk megtalálni máig sem.

— Ugy van urfi, ha annak a tündérnek sikerül a víz színe alá levonni a szülők örömet, akkor sietet elrejtteni. Nem megy az valami könnyen. Mert akárhogy háborog is az álló víz, az alsó áramlata annak nagyon csekély, csak lassan viheti el a tündér zsákmányát a rejtékébe. Ha Juczi bámulatában el nem ejti az evezőt, vagy ha az elsodort evezőt helyett az úlópadot lefeszíti helyéről s ezzel evez értünk, ha meg nem postázik gyermek észszel a halak királyához, akkor tán még a baj helyéhez közel

valóságáról meggyőződött. A Barátgödörben fekvő egyent ismeretlen tettes a fogolytetőtől kihuzgált merenggel verte agyon, ruhától megfosztotta s valószínűleg kirabolta. A ruházatot mely nadrág, zöldszínű, barna prémes kabátból állott a hullától távolabb találtak meg. A meggyilkolt 20—21 éves bajusz és szakal nélküli, rövidre nyírott világos gesztenye színű haju férfi, — mellette egy nádpálcát és egy féligégett cigarettát találtak. Ruházatából és kezeiről következtetve valószínű, hogy iparos lehetett. A vizsgálat feltételezi, hogy a meggyilkolt egyen a Csurgón folyt sorozatról mehetett haza felé s utközben vagy valamelyik ujjoncztársa, vagy valami rabló aldozataul esett. A tettest nyomozzák.

— **Szoba tűz.** Talas József sarkadi lakos házában vasárnap tűz ütött ki. Még a ház lakói a délelőtti isteni tiszteletre mentek, a kályhából egy szikra ugrott ki, a mely a közel levő ágyban felhúmozott gyémüt felgyújtotta. A szomszédok a tüzet észre véve a bezárt ajtókat feltörték, s a tüzet idejében elfojtották.

— **Parkirozás.** A főgymnásium parkját most ültetik, a talajt simítják. Az új park igen csinos fog lenni, s nagyban emeli magát az épületet.

— **Demonti** Lapunk 11-ik számában „Szerencsétlenül jött körjegyző“ czímen a látrányi körjegyző gombamérgezési esetéről adunk hírt. Mint magától az illető körjegyző irtól értesülünk, az eset nem felel meg a valóságnak, a mennyiben az egész mesét ottani levelezőnk eszelte ki.

— **Sorozás.** Három napig szólt a nóta „Besorozott a főorvos katonának.“ 3 napig mintha nem is mi lettünk volna a város lakói háttérbe kellett szorulnunk a hangos ujjonczok miatt. A felpattkázott legények nagyokat kurjongatva vonultak vágató lovon falujukba, hogy ottan megkönnyeztesse nek sok sok asszonyi szemet. Ritkaság számba megy az idei sorozás. Annyi az új katona hogy más ezredbe is kerül bőven. Alításra köteles volt 880. Ebből az ujjoncz jutalek jávára besoroztatott 347 a póttartalékba 44 összesen 391. Igazolatlan távol volt 43. Igazololt távollevő 38 Reklamált 32. Egy éves önkéntes 7. A jelentkező anyagoknak tehát közel 50 százaléka volt alkalmas.

— **A kecske-dajka.** Szemesen az a ritka és érdekes eset történt, hogy egy kecske nevelt fel egy leánygyermeket. A gyermek anyja ugyanis nem szoptathatta csecsemőjét és azért a boglári körorvos azt tanácsolta

találhattam volna e tetemet. De így bizony hasztalan kerestem mindenfelé.

— Nem is találtak meg később sem?

— Hiszen, ha emlékezne az urfi arra, a mit mult évben beszéltem, most már tudna maga arról, hogy miért nem háborog a Balaton ha be van fagyva? A kékszemű, barna haju leányba beleszeretett tó tündére és elrabolta. Ha lassu lett volna a tó áradása, nem tudta volna elrejtteni és elvehették volna tőle. Háborogna most az, s be sem tudott volna fagyni, ugy mozgolódott volna dűhében, ha elvehették volna tőle. De nem tudtuk elvenni. Elrejtette. Befagyott és magánál tartja zsákmányát, azért borítá be a víz színet jégtáblával, hogy ne zavarja boldogságát senki és semmi!

— „Talán tavaszkor“ — — —

Nem látjuk mi azt többé uram! Az aranypikkelyes tündér addig el nem bocsátja magától, mig ismét egy másik fekete haju, kék szemű, tizenhatsz éves leányt nem tud rabolni. Csak azon pillanatban hal meg a leányom, ha a tündér mást fog el helyebe. Akkor aztán a tündér szolgál nagy pompával eltemetik, leássák a fövénybe. Ezt aztán ugyan ember aligha találja fel! Egyszer akadt csak ilyenre a vén Széll Búdi a ludasi révész, mikor a nagy aszálykor teljesen kiszáradt a Balaton felső partja.

Ő talált egy kis sirdombot a Balaton legmélyebb öblében. Aranyhal pitykeivel volt a tetem ott elfödve a száraz fövény alatt s teljesen ép volt. Pedig tán több száz

az anyjának, próbálja meg, hátha egy kecske segítségével felnevelhetné a gyermeket. A jó tanácsot meg is fogadta. A kecske különös tisztje betöltésekor tanujelét adta annak, hogy teljesen tudatában van hivatása magasabb voltának. Szívesen lefeküdt a földre és türelmesen, mozdulatlanul várta, míg a kis leány jóízűen kiszopogatta emléjéből a tejet. Kilenc hónapig táplálta így módon a szépen fejlődő gyermeket, de a viszony az elválasztás után sem szűnt meg; a kecske: öre, állandó kísérője lett a gyermeknek és féltékenyen megőrizte a gyermekek támadásai ellen, mit a kisleány is igaz hálával és uszonája megfélemlésével hálál meg mindig.

— **Erdőégés.** Miháld községben márc. hó 22-én eddig még ismeretlen tettesek a község tulajdonát képező fiatal erdő ültetvényét felgyújtották. Az egész ültetvény elégett.

Csarnok.

Ének a nyirfáról.

Hogyha nyirfát, hogyha nyirest látok :
Edes érzet, mi szívembe kél.
Ismerősim előbb ti valótok
A gyermekkor tündér fényimél.
Oh, a kedves, karcu, fehér nyirfák
Szívem hurját mindig dalra bíják!

Ülvezőflek, szőlőföldem fája!
Úgy szeretem! Tudjátok-e mér?
Mert lelkeim hasonlót hozzája;
Magas, karcu s olyan hófehér.
Innen van, hogy rokonérzelemben,
Hogyha látom, megreszket a lelkem.

S még másért is szeretem én őtet,
Velem ő még másban is rokon:
Hol szép törzse s hajós ágai nőttek,
Ott születtem én, a homokon;
Hol ő termett, én is ott születtem,
Az a hajnal ragyogott felettem.

S valahint a pásztor tavaszonta
Vesz a nyirből edes „nyirvizet“;
A költő is szintugy vérit ontja,
Hogy a népek lenne élvezet,
A nyirfával rokonságot vallva,
Szíve verit önti egy-egy dalba.

De a legfőbb, a mert őt szeretnem,
Őt kedvelnem kell mondatlanul:
Mert lobogva ég, miként a lelkem,

év előtt rabolhatta el a tó tündére. Az is igazi szépség volt, nem is látszott rajta a tündér szerelmének hervasztása.

— Majd csak megtalálják maguk is István bácsi, ha a tó jege engedni kezd fagyából és ismét halászhatnak.

— Nem fogok én már halászni többé urfi soha!

— Hogy halásznék én a leányom birtalmában, miért fogdosnám el alattvalóit? Hogy rosszab sora legyen Örszinnnek a vízi tündér udvarában!? Magunk csak belenyugodunk a szomorúságba, de nem így a Juczi. Azt sehoggy sem lehetett rábeszélnem arra, hogy ne fogdossa a halakat, mert meg szemére veti szegény nénjének a tó tündére a huga ellenségeskedését. Egész nap a vízen volt s hálójá ugyancsak megtizedelte a tündér alattvalóit. Mindig félttem attól hogy baja esik. Kicsibe mult az is, hogy meg nem történt, mert egyszer csak megnyílt a hullám, midőn kivette a hátát s abból kiemelkedett a nénye megmerevült kép-mása egy pillanatra. A hogy megpillantá, elejté ijedében Juczi a hálót s erőltlenül hullott vissza a csónak partjára nem mert az többé a csónakba lépni, az evező-lapátot sem fogta volna meg a világ kinceért sem még egyszer. Elégettem az evezőt is, hálót is, csónakot is azon napon; tengeri aratás-kor pedig kek kukoriczát tettünk ki piros helyett, hogy azt látva, megszorodott lakóit e hajléknak elkerüljék azok, a kik vigadnak.

S éppen olyan könnyen lángra gyul;
S mint a költő, mint a szívem lángja,
Ő kunyhóban világító fálya.

(Kaposvár.)

Hollósi István.

A csurgói járásbíróság, mint tkvi hatóságtól.

78198. tkv.

Hirdetmény.

Zákány község tkve a közlegelő felosztása folyamánként előálló birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendeletre képest részben átalakítatik és ezzel egyidejűleg minden ingatlanokra nézve, kik melyekre az 1886. XXIX. az 1889. és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekjegyző-könyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottatik.

E célból az átalakítási előmunkálat hitelesítése, és a helyszíni eljárás Zákány községben

1898. április hó 18. napján

fog kezdődni.

Ennél fogva felhivatnak:

1.) az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új tkvi tervezet ellen néteni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi tkvi végteges átalakítási utak a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jó hiszemű harmadik személyek irányába többé nem érvényesíthetik.

2.) Mindazok, kik tkvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyamán alatt jelenjenek meg, és az előterjesztéseket igazoló okiratokat mutassák fel.

3.) Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak de tkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra, az 1886. évi XXIX. t. cz. 15—18. és az 1889. évi XXXVII. t. cz. 5. 6. 7. és 9. §§ értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak, és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazgatják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el, és a tjjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik, és a bélyeg-és illetékkelengedési kedvezménytől is elesnek.

4.) Azok, kiknek javára tényleg már megszűnt egyéb jog van nyilván könyvileg bejegyezve, ugy szintén az ily bejegyzéseket terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve, hogy törlesztési engedély nyilvanítása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kelt Csurgón a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1898. évi márcz. 8-án.

DEREKY.

királyi aljbiró.

2490. 1897. T.

Arverési hirdetmény és feltételek.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a délzalai takarékpénztár végrehajtásának öreg Mózes György végrehajtást szenvedő elleni 250 frt tőke ennek 1896. február hó 25 napjától járó 8 0/0 rendes 8 0/0 késedelmi kamatai 40 frt 62 kr. perit és végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 9 frt és a még felmerülő költségek erejéig az árverést elrendelte.

Ennek folytán a csurgói kir. jbiróság területén levő az inkei 239 sz. tjkvben A I. 1—3 sorsz. a. felvett öreg Mózes György végrehajtást szenvedő tulajdonát képező 125 hrsz. 55 házzs. fele házra a 127 és 153 hrsz. egész kertekre 330 frt kikialtási árban

1898. április hó 14 napjának délelőtt 10 órakor.

Inke községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1.) Ha a megállapított kikialtási áron felül ígéretet senki sem tenne az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikialtált áron alól is eladatni fog.

2.) Árverezni kívánók tartoznak a kinalkozó árnak 10 0/0 vagyis 33 frtot készpénzben vagy az 1881. november 1-én 3333 I. M. sz. rendelet 8 §-ában jelelt óvadékpés értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni: avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről sz. bályszertü elismervényt átszolgáltatni. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő és pedig az első az árverést jogerőre emelkedésétől számított 1 hónap alatt a második ugyanazon naptól számított 2 hónap alatt a harmadikat ugyanazon naptól számított 3 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6 0/0 kamatokkal együtt szabályszerü letéti kérvény kapcsán s az 1881. évi december 6-án 39415/I. M. sorsz. a. rendeletben kiirt néven a csurgói kir. adóhivatal mint 6. sz. letéti pénztárnál befizetni.

Vevő köteles az épületeket a birtokba léptetés napjától tűzkár ellen biztosítani és a biztosítási barezt a birtokba léptetés napjától számítandó 15 nap alatt a tkvi hatóságnál bemutatni.

5.) Az árverés jogerőre emelkedése után minden esetre azonban csak az árverés napjától számítandó 15 nap leteltével a mennyben az 1881. évi 60. t. cz. 187. §-a értelmében utóajánlatot senki sem tenne vevő a melynek ingatlan birtokába lép s vételi bizonyítványt kap az árverés a fenti tjkvben fejegyzeteni rendeltetik.

6.) A tulajdonjog ekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után lesz hivatalból elrendelve a vevő javára: az átruházási költségek vevőt terhelik.

7.) A mennyben a vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelme folytán és az 1881. t. cz. 185 §-a értelmében, vevő veszélyére és költségére újabb árverés alá lesz bocsátva s az előbbi kikialtási áron alól is eladatni fog. A vevő azon esetre, ha ingatlan a korábbi vételárnál olcsóbban kelne el a régiebb és újabb vételár közti különbözetét megtéríteni tartozik ellenben a vételár többlevét nem fogja illetni.

Tekintve, hogy a vétel ár 300 frtot meghalad ezen árverési hirdetmény kivonata ahelyben megjelenő Csurgó és Vidéke heti lapban egyszeri közzététel vegett végrehajtató ügyvédének kiadatni rendeltetik, a ki egyszerismid utasítatik, hogy a közzétett igazoló lappéldányt kiküldöttnek adja át.

Ezen arv. hid. és feltételek az érdekelteknek és a szomszédos községek előjáró-ágának megküldeni rendeltetik.

Csurgó 1896. november 20.

DEREKY PÁL
kir. aljbiró

ad. 2657 tkvi. 1897.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhirre teszi, hogy a délzalai takarékpénztár végrehajtónak Mózes György és neje, Kis István és Galos Bodi végrehajtást szenvedo eleni 55 frt toke es jár. iránti végrehajt. ügyében a kaposvári kir. törvényszék, a csurgói kir. bíróság területen levő Inke községben fekvő, az inkei 295 sz. tjkvben A I 1-9 sorsz. a foglalt Galos Boldizsár végrehajtást szenvedo tulajdonát képező 1/4 kútelek.

319 frt, kibin megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1898. évi apri hó 14-én d. e. 10 órakor községüzánai megtartandó nyil. város arverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % vagyis 31 frt 90 kr. közpénzben vagy az 1881. évi 60 t. cz. 42 §-ában jelzett arfolyammal számított vagy az 1881. november hó 1-en 3333 I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1897. évi november hó 25. napján a kir. bíróság mint tkvi. hatóság.
Dr. DERÉKY PÁL kir. aljbíró.

2657. 1897. T.

Póthirdetmény.

A csurgói kir. járásbíróság mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, miszerint a délzalai takarékpénztár részvenytársaság végrehajtónak öreg Mózes György inkei lakos végrehajtást szenvedett eleni 250 frt és jár. iránti végrehajtási ügyében 2490 sz. a kibocsátott arverési hirdetményben a csurgói kir. bíróság területén levő az inkei 239 sz. tjkvben A I 1-3 sorsz. a felvett öreg Mózes György végrehajtást szenvedo tulajdonát képező 125 hsz. 13 házszámú fele házra az 127 és 153 hrsz. egész kertre 230 frt. kikiáltási árban Inke község házához

1898 ápril hó 14-ik napjának délelőtti 10 órájára

küldött arverés az 1881 LX. t. cz. 167 § a alapjára mar fentemített délzalai takarékpénztár végrehajtató 55 frt tokekövetelése s járulékaik kielégítése végett is meg fog tartani.

Csurgón, 1897. november 25. Kir. bíróság mint tkvi. hatóság.

DERÉKY kir. aljbíró.

1349. tkvi. 1897.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhirre teszi, hogy Skarjecz József karek végrehajtónak Maronics János (Iván) végrehajtást szenvedo ellenni 3 frt 44 kr. toke es jár. iránti végrehajt. ügyében a kaposvári kir. törvényszék, a csurgói kir. bíróság területén levő Csurgó községben fekvő a berzencei 18 sz. tjkvben. A I. 410, 411, 105, 616 t. 895 a, 1472 a, 1672 a hrsz. felvett s Maronics Iván tulajdonát bejegyzett ingatlan 768 frt kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1898. évi április hó 4-én délelőtti 10 órakor. Berzence község házában megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % vagyis 79 frt. 80 kr. közpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított, es az 1881. november 1-en 3333 I. M. sz. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1897. évi október hó 19-én a kir. bíróság mint tkvi. hatóság.

Dr. DERÉKY PÁL kir. aljárásbíró.

267
nr
28

A Mauthner-féle

hirneves
KONYHAKERTI- és VIRÁGMAGVAK

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók

A Budapesten Andrászi-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagokkal vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakert, a mely csomagok ragasztva, a medve-abraval és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz mutatja.

8-8

1.000,000 korona

Egy millió nyerhető.

A 2-ik magy. kir. szab. osztálysorsjáték

50 000 nyereményének jegyzéke.

A játékterv 9 § szerint a legnagyobb nyeremény.

1.000,000 korona
Egy millió

A nyeremények következőleg vannak beosztva

Nyeremények:	Korona:
1 á	600,000
1 "	400,000
1 "	200,000
2 "	100,000
1 "	90,000
1 "	80,000
1 "	70,000
2 "	60,000
1 "	40,000
5 "	30,000
1 "	25,000
7 "	20,000
3 "	15,000
31 "	10,000
67 "	5,000
3 "	3,000
432 "	2,000
763 "	1,000
1238 "	500
90 "	300
47350 "	200, 170, 130, 100, 80, 40, korona

50.000 nyer- és jutalom 13,160,000 kor. ért.

melyek hat osztályban kisorsoltatnak.

A 2-ik magy. kir. szab. osztálysorsjátékban

a sorsolási program szerint egy millió koronát, tehát hatalmas összegű készpénzt nyer a legnagyobb nyeremény a játékterv 9 § szerint; Emel fogva ezen osztálysorsjáték nagyon előnyös nyerési esélyeket nyújt és pedig

100.000	50.000
eredeti sorsjegy	pénznyereményt

A sorsjegyek felének nyerni kell az összes 50.000 nyeremény a melléte álló jegyzékben fel van sorolva és a kormány ellenőrzése mellett hat egymásután következő rövid időközben kisorsoltatik, midőn is a nyert összeg a szerencses nyerőnek készpénzben ki fizettetik.

Eredeti sorsjegyeket eredeti áron adunk el:

Egész	eredeti sorsjegy	6 frt — kr.
Fel	" "	3 " — "
Negyed	" "	1 50 — "
Nyolczad	" "	0 75 — "

Az összegnek postautaványon való vétele után azonnal megküldjük a rendes eredeti sorsjegyet az első húzásban érvényesül. Kiváratra utánvettel is küldjük a sorsjegyeket.

Minden sorsjegyküldeményhez az eredeti húzási programot is megküldjük, es minden húzási lajstromot.

Gyakran ezreket kockáztatunk merész vállalatokba, a midőn a kilitásba, helyezett nyeremény nagyon kérdéses. Emel fogva kockáztassunk egy sorsjegy vételevel aránylag oly csekély összeget a mely által hirtelen nagy toket nyerhetünk.

Sorsjegyekészletünk nagyon csekély es gyorsan elfogyhat, tehát ajánljuk, hogy a rendelkezésnyel ne késünk es kérjük, zokat, lehetőleg azonnal azonban mindenesetre.

legkésőbb f. e. márczius hó 30-ig. hozzánk beküldeni.

Fehér tájos és tarsa 1-2

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

B U D A P E S T,
Gizella-ter 5- sz.